

[Robert Pedersen.]

i går her i tinget en drøftelse, som fru Mette Madsen lagde op til. Jeg har været ordfører på et område, der er meget specielt, og som man ikke kan forvente at nogen her i tinget kender særlig godt. Disse betænkninger er vanskelig læsning, og jeg er godt klar over, at det ikke kan gøres meget lettere, men kunne man ikke, når det drejer sig om så specielle ting, bag i betænkningerne sørge for, at nogle af fremmedordene er oversat. Jeg kan påpege 3-4 fremmedord, som almindelige jurister ikke kan oversætte. Derfor må jeg sige tak til ministeren, fordi man har kunnet få sagkyndig bistand i ministeriet, men jeg føler trang til at afrunde mine bemærkninger med at sige, at jeg føler mig som den arbejdsgiver, der engang skulle takke en økonom for et indviklet foredrag. Han gjorde det på den måde, at han sagde: „Jeg var forvirret, da De begyndte, og jeg er stadig væk forvirret, men på et højere intellektuelt niveau.“ Jeg har fornemmelsen af, at jeg er blevet lidt forvirret på et højere intellektuelt niveau, og jeg skal derfor anbefale, at vi i udvalget drøfter dette velvilligt. Jeg skal også anbefale den nødvendige ændring af forsikringsloven, som er foreslået.

Henning Andersen: Lovforslaget om ændring af søloven er et resultat af det nordiske samarbejde på sølovsområdet, hvor vi siden 1890erne har haft nordisk retsenhed. Der foregår en løbende revision af søloven i de fire nordiske lande, og det danske sølovsudvalg har i august 1970 afgivet sin tredje delbetænkning, hvori der stilles forslag om revision af sølovens kapitel 2 og kapitel 11.

Kapitel 2 omhandler sølovens bestemmelser om partrederier, og da disse ikke har været ændret, siden de nordiske sølove blev gennemført i slutningen af forrige århundrede, er det forståeligt, at det trænger sig på med en modernisering og supplerung af loven. Denne specielle partrederiform bruges hovedsagelig inden for den mindre skibsfart og inden for fiskeriet. En opgørelse fra 1970 siger, at vi har ca. 1.300 partrederier her i landet, og dette tal er stigende, da det i dag er vanskeligt for mange at opretholde selvejet, hvor det drejer sig om nye og moderne skibe. Da der sjældent oprettes rederikontrakter i disse små partrederier, er der fortsat behov for, at søloven indeholder et sæt

regler, som kan løse forskellige problemer vedrørende rederidriften, overgang af skibsparter, opløsning af partrederier og lignende forhold.

Kapitel 11 om søpanteret foreslås ændret i overensstemmelse med reglerne i den nye konvention, som blev vedtaget i Bruxelles i 1967, og som drejer sig om søpanterrettigheder og kontraktmæssige panterrettigheder i skibe med henblik på en samtidig nordisk tiltrædelse af denne konvention. Ud fra et stærkt ønske om at styrke den langfristede kredit til skibe har man efter 1967-konventionen begrænset antallet af søpanterrettigheder til kun at omfatte skibe, hvor man efter den gamle konvention kunne have søpant i fragten, erstatningskrav og fælles havaribidrag og bjærgeløn. Med enkelte ændringer foreslås det dog at bevare søpant i ladning, selv om hverken 1926- eller 1967-konventionen omhandler dette.

Jeg kan anbefale dette lovforslag til en velvillig behandling i udvalget og her i tinget.

Lovforslaget om ændring af lov om skibsregistrering hænger nøje sammen med søloven, idet ændringer vedrørende søpanterrettigheder og andre panterrettigheder i skib også kræver visse ændringer i skibsregistreringsloven. Desuden har lovforslaget til formål at gennemføre reglerne fra konventionen af 1967 i lighed med søloven. Den gældende registreringslov har regler om registrering af danskejede skibe under bygning, medens den nye konvention også omfatter, at en udlænding, der får et skib bygget på et dansk værft, kan få skibet registreret i et dansk register, medens det er under bygning på et dansk værft. Det er en væsentlig og god forbedring, som vi kan anbefale.

Det sidste forslag, lovforslaget om ændring af lov om forsikringsaftaler fra justitsministeren, har nær tilknytning til ændringen af søloven, hvori det ifølge § 263 bestemmes, at søpanteret ikke omfatter krav på erstatning for tab af eller skade på skib eller ladning, og at dette også gælder krav ifølge forsikringsaftale. I overensstemmelse hermed ændres § 54 til, at en søpanthaver ikke anses for sikret i henhold til en forsikringsaftale, der er tegnet uden angivelse af nogen bestemt interesse.

Jeg kan på det konservative folkepartis vegne anbefale også dette lovforslag.